De catastrofale hete zomer van 1540

Door: Franklin ter Horst. (Aangemaakt: 27 december 2019) (Laatste bewerking: 26 augustus 2022)

Klimatologische hittejaren zijn niets bijzonders. Opwarmingen en afkoelingen gebeuren in cycli. De klimaatgoeroes die regelmatig hun verhalen over recordtemperaturen aan het goedgelovige publiek presenteren hebben kennelijk nog nooit van de catastrofale hittezomer van 1540 gehoord. In het tijdschrift Climatic Change toont een internationale groep van 32 wetenschappers aan dat in dat jaar West-Europa te maken kreeg met een ongekende hittegolf en een 'Megadroogte' die maar liefst 11 maanden aanhielt. Nog tientallen jaren later spraken de mensen over het Grote Zonnejaar. De hitte kondigde zich al aan in februari van dat jaar en werd uiteindelijk de warmste en meest zonnige zomer uit de recente Europese geschiedenis. In grote delen van Midden-Europa viel gedurende deze periode nauwelijks enige regen. Er zijn talloze historische verslagen van dit hittejaar. De wetenschappers verzamelden informatie hierover uit meer dan 300 documenten, waaronder registers bijgehouden in dagboeken, kronieken, oogstgegevens door boeren, kerken en sluiswachters en andere aantekeningen. Deze documenten maken duidelijk dat er sprake is geweest van een gigantische catastrofe en een ongekende droogte.

Het geschatte aantal neerslagdagen en neerslaghoeveelheid <u>voor Midden- en West-Europa in 1540</u> was aanzienlijk lager dan de 100-jarige minima van de instrumentele meetperiode voor lente, zomer en herfst. Dit resultaat werd ondersteund door onafhankelijke bewijsstukken over extreem lage rivierstromingen en bosbranden in de hele natuur

In het artikel "<u>Europe's Gigantic Catastrophe</u>", schrijft Journalist en geoloog Alex Bojanowski hoe plotseling in januari 1540 de droogte begon. Er was geen sprake van een megavulkanische uitbarsting, een super aardbeving of de gevolgen van de inslag van een monster meteoor.

Meteoorinslag

Het ging om een 'ongekende' droogteperiode dat alles ver overtrof. Hij eiteert Rüdiger Glaser van de Universiteit van Freiburg die zegt dat één factor kan worden uitgesloten: dat CO₂ daar de oorzaak van is. "Er zijn veel factoren die moeten worden samengevoegd in de hoop erachter te komen wat de catastrofale hittegolf van 1540 kan hebben veroorzaakt."

Ten zuiden van de Alpen begon de ramp al in 1539. Een Italiaanse kroniek beschrijft het winterweer even droog en warm als in juli van dat jaar. De droogte verspreidde zich vroeg in 1540 naar het noorden; een Elzasser wijnboer merkte op dat er slechts drie dagen regen waren in maart. De grond droogde uit en barstte. Het aantal dagen met temperaturen boven 30 ° graden was minstens drie keer zo groot als gewoonlijk. Rivieren vielen droog zodat watermolens niet meer werkten, graan niet gemalen en brood niet gebakken kon worden. Putten en bronnen waren opgedroogd. Dat was voor zover bekend, nog nooit eerder voorgekomen. In Keulen stond de Rijn nagenoeg volledig droog en in Parijs liepen mensen door de bedding van de Seine. Een Zwitserse kroniekschrijver meldde dat er geen druppel water kon worden gevonden, zelfs niet op anderhalve meter diepte van de rivierbodems. Fatale Bos- en heidebranden waren aan de orde van de dag, maar ook dorpskernen en zelfs enkele steden raakten in brand.

In de zomerhitte werden naar schatting ruim een miljoen mensen gedood in heel Europa. Mensen bezweken aan allerlei ziektes, vooral aan de pest. Ook heerste er dysenterie. Het was een extreme klimatologische gebeurtenis. De velden waren totaal verdord en de oogsten gingen verloren. Bomen en wijngaarden verdroogden en de dieren in de weiden stierven vanwege gebrek aan voedsel. Het sociale leven stortte ineen waardoor er spanningen ontstonden tussen de mensen onderling. Mensen barricadeerden hun huizen uit angst voor geweld.

Volgend op de bloedhete zomer van 1540, kreeg Europa vanaf januari 1541 te maken met een heftige vorstinval. De Elbe vroor dicht. Men had in 20 jaar niet meer zoiets beleefd. In de 16e en 17e eeuw kreeg Europa vervolgens te maken met een zogenaamde "Kleine ijstijd" waarvan de nasleep nog voelbaar was tot de 18e eeuw. De "Kleine ijstijd" zorgde ervoor dat veel rivieren in de winter bevroren, en in sommige jaren was het zelfs mogelijk om van Denemarken over de Baltische Zee naar Zweden te lopen. Extreme

weeromstandigheden in het verleden hadden niets te maken met het CO₂ gehalte veroorzaakt door menselijke invloeden. De zon bepaalt de temperatuur op aarde en niet de mens hoewel dit het sprookje is wat miljoenen mensen vanwege de uitspraken van de Klimaatfantasten geloven. Dr. <u>Bas van Geel</u> van de Universiteit van Amsterdam vertelde enkele jaren geleden over zijn onderzoek op basis waarvan hij concludeert dat niet de mens met zijn CO₂-uitstoot maar de zon de belangrijkste drijfveer van de opwarming is. Prof. Begemann maakte diverse reizen naar de Noordpool en concludeert op basis daarvan dat er helemaal geen klimaatprobleem is. Diverse klimaatdeskundigen zeggen niet te weten wat er precies in de atmosfeer gaande is.

Diverse metingen hebben uitgewezen dat sinds de IJstijd het klimaat tenminste 15 keer is opgewarmd en afgekoeld met een groter verschil in temperatuur dan de huidige opwarming die aan de mens toegeschreven wordt. De waarheid is kennelijk moeilijker te accepteren dan een leugen. Miljoenen Nederlanders worden bijna dagelijks door middel van diverse propagandakanalen geconfronteerd met het sprookje dat het stof die wij uitademen. CO₂ (koolstofcaptatie), een gevaarlijk gif is dat ten koste van alles bestreden moet worden. Dat is een hoax, een fabel. Miljarden aan belastinggeld wordt er gepompt in allerlei milieuorganisaties, die daarmee stapels zinloze en onleesbare rapporten produceren. Na zoveel jaren de klimaathoax te hebben verspreid is er nog steeds geen flintertje wetenschappelijk bewijs dat CO₂ een ongekende 'catastrofale' opwarming van het klimaat veroorzaakt. Global Warming door toedoen van de mens bestaat niet, Die zogenaamde opwarming is alleen realiteit in de al lang ontkrachte computermodellen van een handjevol gepolitiseerde wetenschappers wier onderzoeksresultaten volledig afhangen van de hoogte van overheidssubsidies.

Echte klimaatspecialisten worden van de buis geweerd want hun mening past niet in het sprookje van klimaatgoeroes. Het klimaat en het weer trekken zich niets aan van de Westerse CO₂-nepnieuws propagandisten. In de berekeningen zoals opgenomen in het <u>akkoord van Parijs in 2015</u> is volgens voormalig NOAA wetenschapper John Bates sprake van datamanipulatie en ondeugdelijke praktijken, om de politieke agenda erdoor te drukken. Het Klimaatverdrag van Parijs is niets anders dan een niet-wetenschappelijk, extremistisch ideologisch verdrag van de linksgroenliberale elite.

Tijdens de klimaatconferentie in Madrid van 2 tot/met 13 december 2019 benadrukte de Nederlandse WEFsekte premier Mark Rutte te midden van staatshoofden, klimaatactivisten, klimaatextremisten en andere klimaathysterici, het belang van het "Akkoord van Parijs" en zei dat de wereld de limiet van het klimaat, dat de natuur en het milieu kunnen verdragen, heeft bereikt. Hij vertolkte het meest radicale, alarmistische CO₂ sprookje, dat op niets anders neerkomt dan het grotendeels afbreken van onze huidige welvaart en vrijheid.

Ook verkondigde hij de fabel dat er in Nederland consensus bestaat hoe het probleem van de 'bestaande opwarming' van de aarde aangepakt moet worden. Er is echter geen sprake van consensus want echte wetenschappers en kerngeleerden worden geweerd bij de klimaattafels. Wetenschap is het niet wat al die klimaathysterici verkondigen. Het is een nieuwe religie. Het klimaat is niet voorspelbaar en zijn de aan ons gepresenteerde rekenmodellen onbetrouwbaar. Maar desondanks blijven de klimaatactivisten dag na dag de klimaattrom roeren. Ook de WEF-sekte leider Klaus Schwab zei daar het volgende over: "We weten nu dat de volgende crisis al om de hoek loert. Dat is de klimaatcrisis."

NOS-weerman Gerrit Hiemstra verspreidt nepnieuws over droogstaande rivier

Tijdens de hittegolf circuleerden op social media foto's van een nagenoeg opgedroogde Loire. "Dit is de Loire, de langste rivier van Frankrijk. Nu is hij verdwenen, verdampt. Dit is in de afgelopen 2000 jaar nog nooit gebeurd," staat in een bericht op Facebook dat meer dan 27.000 keer is gedeeld. De foto's zijn gemaakt door Frank Dubray, een journalist van het dagblad Ouest-France. Op enkele plassen na waren enkel nog zandbanken in de rivierbedding te zien. Diverse klimaatopwarmingdeskundigen waaronder NOS-weerman Gerrit Hiemstra, Europarlementariër Guy Verhofstadt, VVD-gemeenteraadslid Erik Verweij en Volkskrant-columnist Asha ten Broeke deelden de beelden op Twitter. Verhofstadt schreef: "Zo zien de Rijn en de Loire er vandaag de dag uit. En de politiek zit nog altijd vol klimaatontkenners en zogenaamde leiders die aarzelen om concrete actie te ondernemen." Hij voegde toe dat we moeten afstappen van fossiele brandstoffen. "Klimaatopwarming is géén

probleem waar we in de verre toekomst misschien ooit nog eens de gevolgen van gaan ondervinden. Het is meer de vraag hoe erg we het nog laten worden," twitterde VVD'er Verweij. Wat blijkt? Het gaat om een zijtak van de Loire, die wel vaker droogstaat. Door de hoofdrivier stroomde gewoon water, blijkt uit onderzoek van het factcheckbureau Lead Stories. De foto's zijn gemaakt bij het dorpje Saint-Laurent-le-Vieil, waar de Loire door een eiland in tweeën wordt gesplitst. Ten noorden van dat eiland ligt 'de dode arm' van de rivier, waar de foto's zijn gemaakt.

Franklin ter Horst

E-mail: <u>Hijkomt@hetnet.nl</u>

Terug naar: Inhoud